

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích, rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D., v právní věci **žalobce: J.L., nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje, se sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12.2.2015, č.j. KrÚ 10368/2015/ODSH/8,**

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á .**
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému se toto právo nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení věci:

Rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo podle § 92 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) jako opožděné zamítnuto odvolání žalobce podané do rozhodnutí Městského úřadu Hlinsko ze dne 12. 12. 2014, č.j. Hl-

23696/2014/ODP, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále „zákon o provozu na pozemních komunikacích“), čehož se měl dopustit tím, že dne 5. 9. 2014 v 10:29 hod., na pozemní komunikaci, silnici I/34 v obci Hlinsko řídil ve směru od obce Hlinsko na obec Ždírec nad Doubravou, osobní automobil tov. zn. Ford, reg. zn. Vozidla XY, přičemž mu byla naměřena hlídkou městské policie rychlost vozidla 67 km/h (po odečtu povolené odchylky měření). Za uvedený přestupek byla žalobci podle § 125c odst. 4 písm. f) zákona o provozu na pozemních komunikacích, v souladu s § 11, § 12 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“), uložena pokuta ve výši 1.500,- Kč a dále podle § 79 odst. 1 zákona o přestupcích, paušální náhrada nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce včasnou žalobou (§ 72 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“).

Žalobní body:

Žalobce namítal nezákonnost žalovaného rozhodnutí, kterým bylo jeho odvolání posouzeno jako opožděné, neboť tvrdil, že jeho odvolání je třeba považovat za včasné z následujících důvodů. Posledním dnem k podání odvolání byl den 30. 12. 2014. Žalobce podal odvolání dne 29. 12. 2014 e-mailem bez zaručeného elektronického podpisu a dne 5. 1. 2015 jej potvrdil e-mailem opatřeným zaručeným elektronickým podpisem. Žalobce přitom tvrdí, že se mu nepodařilo doručit odvolání na adresu el. podatelny: „e-podateln@hlinsko,“ což prokazuje potvrzením o nedoručení („user unknown“). Žalobce proto podle § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu, dne 29. 12. 2014 doručil odvolání prostřednictvím e-mailu bez zaručeného el. podpisu na adresu žalovaného a rovněž na adresu Ministerstva dopravy. Žalovaný přijetí el. podání odvolání potvrdil. To žalovaný doložil kopií el. průvodky podání. Pro případ, že by žalovaný zpochybnil předložené potvrzení o zaslání e-mailu, navrhl žalobce ustanovení znalce z oblasti IT-kybernetika pro přezkoumání jeho pravosti.

Vyjádření žalovaného:

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Připustil, že dne 29. 12. 2014 v 21:49:40 hod. obdržel od žalobce e-mail, jehož kopii sám doložil, avšak vzhledem k tomu, že podání nebylo do 5 dnů řádně doplněno, nepřihlížel k němu. Podle výpisu z el. podatelny správního orgánu prvního stupně došlo dne 29. 12. 2014 na adresu jeho el. podatelny toliko jedno podání v 09:11 hod. z el. adresy odlišné od el. adresy, kterou použil žalobce.

Rozhodné okolnosti ve věci:

Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo žalobci doručeno na adresu jeho trvalého pobytu dne 15. 12. 2014 prostřednictvím držitele poštovní licence. Přehledem el. podání podatelny správního orgánu prvního stupně založeným ve správním spise bylo prokázáno, že na el. podatelnu správního orgánu prvního stupně bylo dne 29. 12. 2014 doručeno elektronicky pouze jedno podání, a to v 7:45 min, které bylo odesláno z adresy X

(„pohlednice.zip“). To bylo potvrzeno rovněž úředním záznamem sepsaným s pracovníci podatelny Městského úřadu Hlinsko, paní V.K., která uvedla, že dne 29. 12. 2014 došla pouze jedna el. zpráva a další následující zpráva došla až dne 5. 1. 2015, což byla dle uvedeného přehledu el. podání právě el. zpráva odeslaná z el. adresy X. Ta je založena ve správním spise včetně průvodky elektronického podání. Ve správním spise je rovněž založeno potvrzení z registru obyvatel o tom, že zmocněnec žalobce P.K. má zřízenou datovou schránku, do níž byla zmocněnci dne 17. 1. 2015 doručena výzva k odstranění vad podání. Odvolání bylo doplněno podáním doručeným správnímu orgánu prvního stupně dne 19. 1. 2015, v němž zmocněnec uvedl, že svým podáním ze dne 5. 1. 2015 doplnil podání ze dne 29. 12. 2014, když dle něj pravděpodobně došlo k problému na straně el. podatelny správního orgánu prvního stupně. Právě na základě tohoto sdělení byl vyhotoven úřední záznam ze dne 21. 1. 2015 s pracovníci el. podatelny V.K., jak již uvedeno shora. Naproti tomu okolnosti, které by prokazovaly, že el. podatelna nebyla dne 29. 12. 2014 funkční, nebyly v průběhu správního řízení zjištěny.

Rozhodnutím žalovaného bylo odvolání žalobce zamítnuto jako opožděné podle § 92 odst. 1 správního řádu, když žalovaný vycházel z toho, že jediným podáním ve věci bylo el. podání doručené správnímu orgánu prvního stupně dne 5. 1. 2015, přičemž lhůta 15 dnů k podání odvolání uplynula dnem 31. 12. 2014. Ve správním spise je rovněž založeno sdělení k podnětu k přezkumnému řízení ze dne 12. 2. 2015, z něž se podává, že žalovaný jako odvolací orgán ve smyslu ust. § 92 odst. 1 správního řádu, neshledal předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, neboť šetřením správního orgánu prvního stupně nebyla prokázána odvolatelem (žalobcem) tvrzená skutečnost, že odvolání bylo podáno již dne 29. 12. 2014.

Žalobce jako důkaz o odeslání odvolání el. podatelně správního orgánu prvního stupně předložil printscreen ze dne 29. 12. 2014 ve 21.43 hod. obsahující chybové hlášení („Server error: 550 5. 1. 1. 1<e-podatelna@hlinsko.cz> User unknown; rejecting“). Z veřejně přístupných internetových stránek města Hlinska (www.hlinsko.cz/mestsky-urad/podatelna) je zjevné, že el. podatelna má adresu: e-podatelna@hlinsko.cz. Kopíí potvrzení o příjmu el. podání žalovaného Krajského úřadu Pardubického kraje bylo prokázáno, že dne 29. 12. 2014 bylo přijato el. podatelnou žalovaného el. podání s předmětem „Odvolání L.“ od odesílatele P.K. odeslané z el. adresy X, tedy z el. adresy, která nebyla opatřena zaručeným el. podpisem. Žalovaný však k tomuto doručenému podání dle svého vyjádření nepřihlížel, v rozhodnutí se jím tudíž ani nezabýval, neboť nebylo učiněno v náležité formě ani následně řádně doplněno.

Rozsudkem nadepsaného krajského soudu ze dne 2.12.2015, č.j. 61 A 16/2015-48 bylo rozhodnutí žalovaného zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení s tím, že krajský soud akceptoval právní názor žalobce, že jeho odvolání mělo být posouzeno jako včasné, když bylo pro překážku na straně podatelny správního orgánu prvního stupně učiněno na el. podatelnu žalovaného dne 29. 12. 2014 a následně doplněno na el. podatelnu správního orgánu prvního stupně dne 5. 1. 2015. Rozsudkem Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 17. 2. 2016, č.j. 7 As 8/2016-37, byl uvedený rozsudek nadepsaného krajského soudu zrušen, když NSS uvedený právní názor krajského soudu nepotvrdil. NSS naopak akcentoval tu okolnost, že v dané věci byl posledním dnem lhůty

k podání odvolání den 31. 12. 2014, nikoliv den 29. 12. 2014, kdy byl údajný pokus zmocněnce odvolatele o podání odvolání na el. podatelnu správního orgánu prvního stupně učiněn a dále akcentoval tu okolnost, že zmocněnec žalobce disponoval celkem dvěma el. adresami a rovněž že měl zřízenou datovou schránkou, jak bylo prokázáno obsahem správního spisu, tedy mohl odeslat podání prostřednictvím druhé el. adresy či datové schránky nebo mohl využít služeb držitele poštovní licence. To však zmocněnec žalobce neučinil, aniž by uvedl vážný důvod, který by mu v tom bránil. Tedy NSS neshledal v dané věci existenci vážného důvodu ve smyslu ust. § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu, který by opravňoval zmocněnce žalobce učinit podání odvolání u správního orgánu vyššího stupně, tedy u žalovaného. Dále NSS odkázal na svůj rozsudek ze dne 4. 9. 2014, č.j. 8 As 6/2015-37, podle kterého není důkaz záznamem o odeslání el. podání důkazem o jeho doručení správnímu orgánu, čímž zpochybnil závěr krajského soudu, že el. podatelna správního orgánu prvního stupně v rozhodnou dobu nefungovala, když tento skutkový závěr nadepsaný krajský soud učinil právě na základě žalobcem předloženého printscreenu emailového klienta. NSS rovněž k osobě zmocněnce žalobce podtrhl, že se jedná o osobu znalou právní úpravy správního řízení a dále o osobu, která, jak je NSS známo z jeho úřední činnosti, zastupuje obviněné z přestupků v desítkách správních řízení, přičemž ve většině z nich směřují jeho kroky pouze k prodlužování a komplikování správních řízení.

Po zrušení rozsudku nadepsaného krajského soudu se konalo soudní jednání dne 8. 6. 2016, kdy právní zástupce žalobce zpochybnil svoje žalobní tvrzení o tom, že jeho odvolání učiněné elektronicky nebylo doručeno, neboť uvedl, že nelze ani s ohledem na názor NSS o tom, že podatelna měla fungovat řádně, spolehlivě usuzovat, že el. podání vůbec nebylo doručeno. K prokázání toho, zda el. podání bylo doručeno, navrhl provedení dokazování, a to vyžádáním seznamu došlé elektronické pošty správnímu orgánu prvního stupně dne 29. 12. 2014, znaleckým posudkem „zřejmé“ z oboru kybernetika za účelem prokázání, zda došlo k doručení předmětného elektronického podání a za účelem prokázání, zda elektronická podatelna správního orgánu prvního stupně v rozhodné době fungovala. Dále právní zástupce žalobce navrhl provedení důkazu el. složkou právního zástupce žalobce uloženou na CD, z níž dle něho má vyplynout, jakým způsobem a kdy byl odeslaný dokument vytvořen a dále to, že žalobce nevyrábí falešné e-maily. Při jednání soudu ještě právní zástupce žalobce uvedl, že žalobce vlastně při sepisu žaloby ani nemohl vědět, zda bylo podání skutečně doručeno a dále namítal, že přístup NSS, kdy byl zrušen předchozí rozsudek nadepsaného krajského soudu, byl nepřiměřeně tvrdý a formalistický.

Krajský soud navržené dokazování neprovedl s tím, že je nadbytečné, neboť soud ve správním soudnictví přezkoumává zákonnost rozhodnutí v mezích včas uplatněných žalobních bodů (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.), přičemž ve vztahu k posouzení doručení odvolání v dané věci k nadřízenému správnímu orgánu, když žalobce tvrdil, že správnímu orgánu prvního stupně jeho odvolání doručeno nebylo, což odpovídá obsahu správního spisu, se NSS ve shora uvedeném zrušujícím rozsudku vyjádřil zcela zřetelně.

Posouzení věci krajským soudem:

Krajský soud tak opětovně přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích včas uplatněných žalobních bodů (§ 72 odst. 1 s.ř.s.), když vycházel ze skutkového a právního stavu daného v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.), přičemž byl

vázán vysloveným právním názorem NSS ve shora uvedeném zrušujícím rozsudku ze dne 17. 2. 2016, č.j. 7 As 8/2016-37.

Předně je nutné zdůraznit, že podle § 75 odst. 2 s.ř.s., soud přezkouvává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tedy platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je ve správním soudnictví vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby v podstatě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu (k tomu srov. např. rozsudek NSS ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004 – 54, z poslední doby např. rozsudek téhož soudu ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012 – 42). Přezkoumali-li soud žalobou napadené rozhodnutí nad rámec žalobních bodů, překročí rámec přezkumné činnosti vymezený v § 75 odst. 2 s.ř.s., přičemž NSS již v minulosti vyslovil, že „jinou vadou řízení před soudem“ s vlivem na zákonnost rozhodnutí o věci samé je, pokud krajský soud přezkoumá a poté zruší žalobou napadené správní rozhodnutí z důvodu, který nebyl žalobcem uplatněn jako žalobní bod. Takový postup krajského soudu je nejen popřením dispoziční zásady, kterou je ovládáno správní soudnictví, ale znamená i zásah do principu rovnosti účastníků řízení, neboť jim odnímá právo vyjádřit se ke skutkovým a právním otázkám, které vzal soud za určující pro své zrušující rozhodnutí (srov. např. rozsudek NSS ze dne 14. 2. 2008, č.j. 7Afs 216/2006-63). Určitý průlom do dispoziční zásady ovládající správní soudnictví představuje povinnost soudu vyslovit rozsudkem nicotnost přezkoumávaného správního rozhodnutí bez návrhu (§ 76 odst. 2 s.ř.s.) a povinnost soudu zrušit napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž tato povinnost připadá v úvahu jen v případě, kdy tato vada brání přezkoumání žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů (srov. např. rozsudek NSS ze dne 12.12.2003, č.j. 2Ads 33/2003-78, a zejména usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 8.3.2011, č.j. 7 Azs 79/2009-84). Krajský soud proto nemohl přihlížet k novému žalobnímu tvrzení, které uplatnil právní zástupce při jednání soudu, tedy že el. podání odvolání ze dne 29. 12. 2014 bylo el. podatelně správního orgánu prvního stupně doručeno, či že to není postaveno na jisto, neboť v žalobě žalobce jasně uvedl, že el. podání doručeno nebylo, to prokazoval shora uvedeným printscreenem emailového klienta a právě z tohoto důvodu tvrdil, že postupoval v souladu s ust. § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu, jestliže podal odvolání dne 29. 12. 2014 k žalovanému a toto potvrdil el. podáním odeslaným z el. adresy opatřené zaručeným el. podpisem dne 5. 1. 2015 potvrdil.

Krajský soud při novém posouzení věci plně respektoval právní názor NSS vyslovený ve zrušujícím rozsudku ze dne 17. 2. 2016, č.j. 7 As 8/2016-37, tedy zejména při hodnocení provedeného dokazování vycházel z toho, že nelze z důkazu záznamem odeslání emailu prokazovat doručení takové datové zprávy: „Pokud by účastník doložil odeslání písemnosti printscreenem emailového klienta či obdobnou formou záznamu o odeslání emailu, prokázal by pouze odeslání podání, nikoliv zda (a kdy) podání došlo soudu či správnímu orgánu, a to i pokud by v daném případě nebyl důvod pochybovat o pravosti důkazu odeslání emailu. (...) Co se týče prokázání odeslání písemnosti prostřednictvím e-mailu, Nejvyšší správní soud uvedl v usnesení č. j. 8 Afs 82/2006-68, že „výtisk emailové hlášenky“ není nenapodobitelný, a „v případě vzniku pochybností o odeslání zprávy proto zpravidla nebude postačovat k prokázání tohoto odeslání“ (obdobně rozsudek č. j. 8 Afs 55/2008-70). Stejný závěr je platný

ve vztahu k printscreenu obrazovky elektronické podatelny (či jiného emailového klienta), protože i zde je v případě vzniku pochybností možné uvažovat o falsifikaci snímku obrazovky.“ Jestliže přitom nelze uvedeným způsobem prokázat doručení, pak jistě nelze uvedeným způsobem prokázat ani nefunkčnost el. podatelny příslušného správního orgánu, zejména když v dané věci bylo přehledem o doručených e-mailech na el. podatelnu správního orgánu prvního stupně ze dne 29. 12. 2014 prokázáno, že na tuto el. podatelnu byla téhož dne doručena jiná el. zpráva, přičemž ani z textu podání odvolání ze dne 5. 1. 2015 nelze dovodit, že se mělo jednat o opakované podání odvolání. Tedy s ohledem na neprůkaznost důkazů předložených žalobcem a s ohledem na úřední záznam ze dne 21. 1. 2015 a s ohledem na kopii přehledu doručených el. zpráv na podatelnu správního orgánu prvního stupně za období od 29. 12. 2014 do 5. 1. 2015, vzal krajský soud za prokázané, že odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo tomuto správnímu orgánu doručeno elektronicky až dne 5. 1. 2015. K podání odvolání, které bylo doručeno žalovanému jako nadřízenému správnímu orgánu dne 29. 12. 2014, nebyl žalovaný povinen ani oprávněn přihlížet, neboť nebyly splněny podmínky pro použití ust. § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu, nebyl totiž dán takový vážný důvod, pro který by žalobce mohl účinně podat odvolání u nadřízeného správního orgánu. Žalobce totiž ani jiné překážky, než právě nefunkčnost podatelny správního orgánu prvního stupně, netvrdil. Nefunkčnost či chyba v přijetí u el. podatelny správního orgánu prvního stupně však prokázána nebyla, naopak bylo prokázáno, že v týž den 29. 12. 2014 byla přijata el. podatelnu daného správního orgánu jiná a to pouze jediná el. zpráva. I kdyby však bylo prokázáno, že el. podatelna správního orgánu prvního stupně nefungovala řádně, musel by krajský soud plně zohlednit, že žalobce neuvedl žádný vážný důvod, proč sám či prostřednictvím svého zmocněnce neučinil podání prostřednictvím držitele poštovní licence. Obsahem správního spisu (přehled doručených el. zpráv na el. podatelnu správního orgánu prvního stupně potvrzený úředním záznamem) bylo prokázáno, že odvolání žalobce dne 29. 12. 2014 ani později v běhu lhůty pro podání odvolání, tedy do 31. 12. 2014 nebylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno ani předáno držiteli poštovní licence k poštovní přepravě. Žalobce ani netvrdil, že učinil jiné podání odvolání než el. podání odvolání ze dne 29. 12. 2014 (tvrdil až následně el. podání ze dne 5. 1. 2015). Důkazní návrhy žalobce, kterými měla být prokázána nefunkčnost el. podatelny či odeslání jeho el. podání obsahujícího odvolání dne 29.12.2014, byly proto vyhodnoceny jako nadbytečné. Neprokazovaly by totiž to, proč žalobce nepoužil ještě ve lhůtě pro podání odvolání jiný způsob doručení za situace, kdy nedisponoval potvrzením o doručení el. podání na el. podatelnu správního orgánu prvního stupně (to ostatně žalobce ani netvrdil, naopak v žalobě tvrdil nedoručitelnost odvolání el. podáním ze dne 29.12.2014, což se snažil prokázat shora uvedeným printscreenem). Za daného stavu věci krajský soud dospěl k jednoznačnému závěru, že žalobce odvolání, k němuž byly správní orgány v dané věci povinny a oprávněny přihlížet, podal až dne 5. 1. 2015, přičemž lhůta 15 dnů k podání odvolání podle ust. § 83 odst. 1 správního řádu, uplynula dnem 31. 12. 2014 (středa), tedy odvolání žalobce bylo podáno opožděně.

Jako *obiter dictum* krajský soud uvádí, že i kdyby se zabýval po lhůtě pro uplatnění žalobních bodů uplatněným tvrzením žalobce, že jeho el. podání odvolání učiněné dne 29. 12. 2014 bylo el. podatelně správního orgánu prvního stupně doručeno, pak by na základě obsahu správního spisu, a to právě na základě přehledu el. doručených písemností za období od 29. 12. 2014 do 5. 1. 2015 potvrzeného úředním záznamem, nutně dospěl k závěru, že bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že el. podání dne

29. 12. 2015 do el. podatelny správního orgánu prvního stupně doručeno nebylo. Tedy, i kdyby žalobce uplatnil svoje tvrzení o doručení jeho odvolání správnímu orgánu prvního stupně dne 29. 12. 2014 včas, nezměnilo by to nic na posouzení včasnosti podaného odvolání a tudíž na posouzení zákonnosti žalovaného rozhodnutí vydaného podle § 92 odst. 1 správního řádu.

Závěr:

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích včas uplatněných žalobních bodů, přičemž plně respektoval shora uvedený názor Nejvyššího správního soudu a dospěl nutně k závěru, že žalobní námitky nebyly důvodné, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s., zamítl.

Náklady řízení:

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný a úspěšnému žalovanému nevznikly dle obsahu soudního spisu takové náklady řízení, které by významně přesahovaly běžný rozsah jeho úřední činnosti.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 8. června 2016

JUDr. Petra Venclová, Ph.D. v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Vrabcová